

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Min ædle Brahe, wel kand dig

Citation: Bording, Anders: "Min ædle Brahe, wel kand dig", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 333.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid137012/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

XVII Digte af tvivlsom ægthed

333

En Enckes Nafn for snart jeg fik. Ieg miste den/ Jeg kunde Ret tryggelig/ i huor det gik/ Til lide allen stunde.	Roe/ Lyst oc Leeg til Suk omskift/ Oc jeg gaar tyst oc ene. Ah! ædle BRAHE/ huad varst du Ljfsalig her i Ljfve!
Udbaaren oc i Jorden need Er lagt min Velstands Ærc. Paa Jorden Jeg mig intet veed/ Til Bedring nu kand være.	Hvad varst du from! Jeg meere nu Let kand for Graad cy skrifte. Ey andet skal udi min Hu End du til Døden bliive.
Begrædelig er all min Drift: Raad/ Hielp oc Trost er henne;	B. T.

209.

[Under Manderup Brahes portræt, i Birgitte Trolles navn. 1666.]

1 Min ædle Brahe, wel kand dig En konstig haand afmale, Men ingen kand saa rettelig Om dine Dyder tale,	Som Jeg: ach ja, din driftt oc Færd War Ærlig uden Lyde: Gud bedre mig, Jeg war ey wærd Dig lenger her at nyde.
--	--

210.

Nogle Emblemater
giort af her Laus Bording.

[142r]

1. Wed siben blifver Jernet klar,
wed Afve børn forfremmis
ved kaarsset som en from wdstaar
forbædris hand og temmis.

2. Hvor lenge vi end lefve maa
vor lefnits lob dog wendis
ved døden did vi daglig gaa
ved døden tiden endis.

3. Hvad høyest er maa nederst staa
hvaad nederst er opheyes
Naturen og gud vexle saa
vi billig dermed nøyes.

4. Med kiernen skallen følge maa
Det unde med det gode
hos lekken som vil med dig staa
Du kaarsset maa formode.

[142v]